

11 martie – 17 martie

Păcatul împotriva Duhului Sfânt

Textul de memorat: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4:30)

Duhul Sfânt are capacitatea unică de a ne conștientiza de starea noastră de ființe păcătoase. De asemenea, El trezește în noi dorința de a-L primi pe Isus și de a primi iertarea Sa. El are puterea inegalabilă de a ne face biruitori și de a ne ajuta să reflectăm frumosul caracter al lui Isus.

Dar, în ciuda puterii Sale inegalabile, oamenii slabi și păcătoși pot alege să I se împotrivească. El nu ne forțează să-L primim.

Păcatul este foarte atrăgător, foarte tentant. Dar este foarte înșelător și duce la moarte. El este diametral opus lui Dumnezeu și sfințeniei și bunătății Sale. Oglindind această sfințenie divină, Duhul Sfânt Se opune păcatului sub toate formele lui și Se întristează când comitem păcat și când nu suntem dispuși să renunțăm la el. Duhul Sfânt este puternic, dar noi putem reprimă influența Sa pozitivă și ne putem opune Lui, trăind mai departe în păcat. Evangheliile ne arată că există un singur păcat care nu poate fi iertat: blasfemia la adresa Duhului (Matei 12:31,32).

Săptămâna aceasta, vom studia ce ne spune Biblia cu privire la păcatul împotriva Duhului Sfânt.

Duminică, 12 martie – Împotrivirea față de Duhul Sfânt

1. Ce avertizare le-a fost dată de Ștefan conducătorilor iudei? Ni se poate aplica și nouă? Faptele 7:51

Există câteva păcate pe care Scriptura le indică a fi păcate împotriva Duhului Sfânt. Multe dintre ele sunt de natură individuală. Dar, conform textului din Faptele 7:51, pot fi și de natură colectivă. Ștefan îi muștră pe acuzatorii săi pentru încăpățănare („oameni tari la cerbice”), asimilându-i israeliților răzvrătiți care s-au închinat înaintea vițelului de aur (Exodul 33:3). Când respingeau adevărurile pe care Dumnezeu dorea să le imprime în inima lor prin profeții Săi, ei se împotriveau Duhului Sfânt. Acest obicei, de a I se opune lui Dumnezeu și planului Său, i-a condus pe unii la respingerea declarațiilor Domnului Isus Hristos. În loc să-L urmeze pe Isus, ei au așezat formele închinării în locul ascultării de Cuvântul viu al lui Dumnezeu.

Gândul că ființele umane slabe, create de Dumnezeu și dependente de El, pot să se împotrivească lucrării Duhului Sfânt și harului divin ne uimește. Dumnezeu, deși este atât de puternic, nu ne obligă la nimic și ne permite să alegem liber. El ne respectă deciziile!

Dacă ne-ar forța astăzi să-L ascultăm, de ce n-a făcut-o de la bun început, cu Adam și Eva în Eden, crușând astfel lumea de criza păcatului? El ne-a făcut însă ființe libere, ne-a înzestrat cu capacitatea de a lua decizii morale, de a alege viața sau moartea, binele sau răul. Ce dar sacru și scump am primit!

Fiecare dintre noi este răspunzător pentru deciziile lui, dar are și o responsabilitate colectivă: de a-i încuraja pe alții să fie credincioși, să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu și să rămână aproape de Isus (Evrei 10:24,25). Noi ne împotrivim Duhului Sfânt când ne opunem Cuvântului lui Dumnezeu și când nu luăm aminte la mesajul profeților Săi.

Este ușor să ne uităm la israeliții din vechime și să-i criticăm pentru greșelile lor. Dar ce putem spune despre deciziile noastre greșite? Cum te-ai simți dacă ar fi făcute publice, la fel ca deciziile lor?

Ce metode putem folosi pentru a-i îndemna pe alții „la dragoste și la fapte bune”? Care este partea ta în această lucrare?

Luni, 13 martie – „Să nu întristați pe Duhul Sfânt!” (1)

2. Citește Efeseni 4:30. Pavel folosește aici imperativul. Ce înseamnă să-L întristăm pe Duhul Sfânt?

Duhul Sfânt este o persoană divină, nu o forță divină. De aceea, are capacitatea de a Se întrista. Dar prin ce fapte și atitudini ale noastre îl putem întrista? Să nu uităm că una dintre lucrările Sale este aceea de a ne deschide ochii ca să vedem păcatul (Ioan 16:8). El ne îndrumă la Isus, care ne iartă păcatele și ne sfințește. El este numit „Sfânt”. Aceasta înseamnă că El urăște păcatul, că Se bucură când ascultăm de Dumnezeu în toate și când gândurile și cuvintele noastre sunt curate și sfinte. Aceasta înseamnă, pe de altă parte, că El este îndurerat când nutrim un comportament nedemn de chemarea care ne-a fost făcută. Decizia noastră de a ne alipi de păcat sau de a micșora gravitatea păcatului îl mâhnește. Iar a-L întrista pe Duhul Sfânt este o faptă gravă.

Îndemnul lui Pavel din Efeseni 4:30 de a nu-L întrista pe Duhul Sfânt apare în cadrul comentariului său despre viața de dinainte și de după convertirea la Hristos. Ca fapte noi în Hristos, ar trebui să fim răbdători și blânzi unii cu alții, să ne îngăduim unii pe alții în dragoste și să căutăm să păstrăm unirea Duhului prin legătura păcii (Efeseni 4:2,3). Fiind înnoiți în duhul minții noastre (Efeseni 4:23), noi îl urmăm pe Hristos, Capul nostru (Efeseni 4:15), și nu mai trăim ca păgânii în deșertăciunea gândurilor noastre (Efeseni 4:17). Dimpotrivă, ducem o viață plăcută lui Dumnezeu (Efeseni 4:24-31).

Când permitem lucrurilor rele amintite în capitolul 4 să-și facă cuib în inimă și să se manifeste în cuvintele și faptele noastre, îl întristăm pe Duhul Sfânt. A-L întrista pe Duhul Sfânt înseamnă a refuza prezența Sa sfințitoare și puterea Sa transformatoare, a-L sfida prin continuarea cu bună știință a unei vieți de păcat.

Duhul Sfânt nu este indiferent la modul în care trăim. Citește Efeseni 4:25-31 și alcătuește o listă cu comportamentele care-L întristează. De ce este Duhul Sfânt întristat de aceste atitudini?

Marti, 14 martie – „Să nu întristați pe Duhul Sfânt!” (2)

3. Ce îndemnuri ne sunt date în Efeseni 4:25-32; 5:1,2 și cum ar arăta viața noastră dacă le-am împlini?

Când spunem adevărul, când ne mâniem pe păcat, dar nu păcătuim în mânia noastră, când lucrăm cu mâinile noastre și îi ajutăm și pe cei nevoiași, când rostim cuvinte bune, pentru zidire, care să le dea har ascultătorilor, și când suntem buni, miloși și iertători, noi îl bucurăm pe Duhul Sfânt.

Când pretindem că suntem creștini, dar trăim ca și cum Hristos n-ar fi venit niciodată și îndrumarea și dragostea Sa nu ne-ar influența în niciun fel, îl întristăm pe Duhul Sfânt. Când pretindem că noi credem adevărul, dar îl negăm prin purtarea noastră, îl întristăm pe Duhul Sfânt. Și lipsa de integritate morală îl întristează pe Duhul Sfânt. Nu trebuie să considerăm că eforturile noastre misionare nu au nicio legătură cu purtarea noastră. Când demonstrăm prin viața noastră că suntem cu adevărat copiii Săi și când reflectăm caracterul Domnului Isus, îi aducem bucurie lui Dumnezeu!

4. Citește Efeseni 4:3,4,15,16,32. Ce ne spun aceste texte despre dimensiunea colectivă a trăirii în Duhul? Cum se manifestă viața plină de Duh în biserică?

În Efeseni 4, ideea unității este menționată de mai multe ori. Pavel dorește să menținem unirea Duhului, întrucât ne ducem viața spirituală în cadrul unor relații interpersonale. Modul în care ne raportăm unii la alții în biserică, eforturile de a păstra „unirea Duhului prin legătura păcii” sunt vitale dacă dorim să nu-L întristăm pe Duhul Sfânt. Modul în care ne tratăm unii pe alții în biserică, în acest templu al Duhului Sfânt (1 Corinteni 3:16,17), și considerația arătată membrilor ei sunt foarte importante pentru Spiritul Sfânt.

Noi cunoaștem adevărul, dar cum îi tratăm pe ceilalți și în special pe subordonați ori pe cei de la care nu putem aștepta nimic?

Miercuri, 15 martie – „Nu stingeți Duhul!”

5. Cum putem să „stingem” Duhul? 1 Tesaloniceni 5:19-21

Cuvântul „stingeți” sugerează ideea de foc. Aceeași rădăcină din limba greacă apare și în Efeseni 6:16. Aceasta ne sugerează că Duhul Sfânt este în anumite privințe ca un foc - luminează, înflăcărează, purifică. Duhul Sfânt ne dă cunoștința păcatului și ne dă putere să-l biruim.

Duhul ne descoperă în Cuvântul lui Dumnezeu ce trebuie să știm ca să putem duce o viață sfântă și, prin locuirea în noi, ne dă puterea de a ne schimba. Ca să nu stingem Duhul, trebuie să nu disprețuim prorociile. Pavel îi îndeamnă pe credincioși să nu disprețuiască prorociile, dar face apel și la discernământul lor (1 Tesaloniceni 5:20,21). În viața de biserică, trebuie să fim receptivi față de Duhul Sfânt și să fim atenți să nu contrăcarăm lucrarea Sa, dar, în același timp, să dăm dovadă de discernământ, deoarece învățăturile false și profețiile false vor continua să hărțuiască biserica.

Nu toate duhurile sunt bune, însă Cuvântul lui Dumnezeu este o candelă pentru picioarele noastre și o lumină pe cărarea noastră (Psalmii 119:105). El constituie etalonul după care putem evalua chiar și profețiile cele mai recente. Candelele din timpurile biblice erau folosite pentru a lumina drumul la picioarele celor care călătoreau noaptea. Biblia ne spune cum „să umblăm prin Duhul” (Galateni 5:25): supunându-ne învățăturilor ei și ascultând de îndemnurile Duhului Sfânt, care ne arată cum să trăim.

Mulți susțin că ei cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, dar, prin felul lor de a o interpreta, o golesc de orice autoritate reală, de orice putere asupra vieții lor. De asemenea, când o desconsiderăm, o tratăm cu lipsă de respect și nu aplicăm învățăturile ei la viața noastră, stingem această candelă care ne-a fost dată pentru a ne ghida în viață și pentru a ne îndemna la bine.

Citește 1 Tesaloniceni 4:7,8. Ce înseamnă faptul că Dumnezeu „ne-a chemat la sfințire”?

Joi, 16 martie – Blasfemia la adresa Duhului Sfânt

6. Toate păcatele și hulele pot fi iertate, dar ce hulă nu poate fi iertată? Marcu 3:28,29; Luca 12:10 și Matei 12:31,32.

Hula împotriva Duhului Sfânt este probabil păcatul care aduce în rândul creștinilor cea mai mare confuzie și temere. Unii cred că Isus Se referă aici la anumite păcate deosebit de grave. Însă toate păcatele sunt grave înaintea lui Dumnezeu, indiferent de consecințe. Atunci ce este păcatul de neiertat?

Textele biblice nu spun că păcatul acesta *nu poate fi iertat*, ci că *nu va fi iertat*. Duhul Sfânt are misiunea de a-i face pe păcătoși conștienți de păcatul lor și de a le trezi dorința să-L primească pe Isus, singurul care îi poate ierta. Prin urmare, hula sau blasfemia la adresa Duhului Sfânt poate fi înțeleasă ca fiind respingerea deliberată și persistentă a lucrării mântuitoare a lui Isus. Ea este comisă atunci când cineva se opune cu bună știință și cu încăpățănare mărturiei Duhului Sfânt despre Hristos, despre mântuirea și harul Său.

Isus nu se referă aici la rostirea câtorva cuvinte calomnioase. Hula împotriva Duhului Sfânt este atitudinea de necredință persistentă și de ostilitate fățișă față de Isus, ea nu este o faptă singulară, ci un mod de viață.

„În loc să primească dovada care le-a fost dată, în loc să recunoască în cuvintele lui Hristos darul Cerului, ei s-au ținut cu tărie de planurile lor rele și au spus că El făcuse această minune cu ajutorul Diavolului. Acesta a fost păcatul împotriva Duhului Sfânt.” - Ellen G. White, *Loma Linda Messages*, p. 156

Când omul I se opune cu îndărătnicie lui Dumnezeu și refuză în mod deliberat să-I dea lui Isus cinstea cuvenită, inima se împietrește și nu vrea să recunoască adevărul mărturiei Duhului Sfânt despre jertfa mântuitoare adusă de Dumnezeu prin Isus. Păcatul acesta este de neiertat nu pentru că Dumnezeu n-ar putea sau nu ar vrea să-l ierte, ci pentru că omul care-l face nu este capabil să și-l recunoască. În felul acesta, omul nu primește iertarea oferită prin Isus. Iar atitudinea aceasta are consecințe veșnice.

Cum putem fi siguri că nu luptăm împotriva lui Dumnezeu și că nu ne opunem Duhului Sfânt? (Vezi 1 Ioan 5:3)

Vineri, 17 martie – Un gând de încheiere

Cel care se întreabă îngrijorat dacă nu cumva a săvârșit păcatul de neiertat poate fi sigur că nu l-a comis. Dacă l-ar fi comis, nu și-ar mai face probleme din cauza aceasta. Îngrijorarea este semnul că încă mai este receptiv la călăuzirea Duhului Sfânt. Ceea ce poate face în schimb este să-și însușească neprihănirea lui Hristos și, prinzându-se de meritele Sale, să meargă înainte prin credință și în ascultare. Numai îmbrăcat în neprihănirea Sa, „pe care o dă Dumnezeu” însuși (Romani 10:3), poate obține pacea și asigurarea dorite.

Dumnezeu poate să ierte pe oricine, dar nu poate să-l ierte pe un om care refuză constant să vină la Isus pentru a fi iertat.

„Păcatul blasfemiei la adresa Duhului Sfânt nu constă dintr-un cuvânt sau dintr-o faptă de moment; el înseamnă opoziția fermă, hotărâtă față de adevăr și dovezi.” - Comentariile lui Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 5, p. 1093

„Nimeni nu trebuie să privească la păcatul împotriva Duhului Sfânt ca la ceva misterios și nedefinit. Păcatul împotriva Spiritului Sfânt este păcatul refuzului insistent de a răspunde invitației la pocăință.” - *Ibidem*.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 123-129

1. De ce nu va rămâne toiagul de cârmuire al răutății pe moștenirea celor neprihăniți?
2. Cu ce sunt comparați fiii făcuți la tinerețe?
3. Care spune psalmistul că este condiția ca să fii fericit și să-ți meargă bine?
4. Prin ce imagine descrie psalmistul asuprirea sa din tinerețe?

Profeți și regi, capitolul 11

5. De ce se temea poporul de pe muntele Carmel să mai privească focul trimis de cer?